

2. Kierownicy jednostek przechowujących wyznaczają komisję do przeprowadzenia likwidacji rzeczy nie odebranych, w składzie co najmniej trzech osób, spośród pracowników jednostki. Komisja ustala wartość szacunkową każdej rzeczy po zasięgnięciu w razie potrzeby opinii rzeczoznawcy i przeprowadza publiczną licytację według przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3. Rzeczy znalezione, na które nie ma nabywców, należy bezpłatnie zaoferować organizacjom opieki społecznej.

§ 14. 1. Koszty przechowywania i sprzedaży rzeczy oraz utrzymania jej w należytych stanie, a także koszty poszukiwań, do wysokości wartości rzeczy w dniu odbioru obciążają osobę uprawnioną do odbioru.

2. Rzecz nie może być wydana przed zaplaceniem tych należności.

§ 15. Dokumentację dotyczącą rzeczy znalezionych należy przechowywać przez okres dwóch lat od dnia wydania rzeczy osobie uprawnionej lub przekazania jej właściwej organizacji albo zlikwidowania rzeczy znalezionej.

§ 16. Sumy pieniężne uzyskane w wyniku zbycia rzeczy znalezionych w środkach przewozowych, pomieszczeniach i urządzeniach związanych z transportem, po potrąceniu kosztów,

o których mowa w § 14, oraz nie odebrane pieniądze polskie jednostki przechowujące zaliczają:

- 1) w komunalnych przedsiębiorstwach (zakładach) komunikacyjnych, miejskich przedsiębiorstwach taksówkowych i wojewódzkich przedsiębiorstwach Państwowej Komunikacji Samochodowej — na dochody właściwej części budżetu terenowego,
- 2) w przedsiębiorstwach: Polskie Koleje Państwowe, PLL „Lot” i Międzynarodowych Przewozów Samochodowych „PEKAES” — na dochody budżetu centralnego w części dotyczącej Ministerstwa Komunikacji,
- 3) w przedsiębiorstwach żeglugi morskiej i żeglugi śródlądowej — na dochody budżetu centralnego w części dotyczącej Ministerstwa Żeglugi.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 sierpnia 1972 r.

Minister Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska:

J. Kusiak

Minister Komunikacji: *M. Zajtryd*

Minister Żeglugi: *J. Szopa*

211

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 29 maja 1972 r.

w sprawie zakończenia mocy obowiązującej w stosunkach z Fidżi Konwencji między Polską a Wielką Brytanią o wzajemnym uznawaniu świadectw rejestracyjnych i innych krajowych dokumentów, dotyczących pomiaru tonażu statków handlowych, podpisanej w Warszawie dnia 16 kwietnia 1934 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z odpowiednią notyfikacją Rządu Fidżi, otrzymaną dnia 24 lutego 1972 r., Konwencja między Polską a Wielką Brytanią o wzajemnym uznawaniu świadectw rejestracyjnych i innych krajowych dokumentów, dotyczących pomiaru tonażu statków

handlowych, podpisana w Warszawie dnia 16 kwietnia 1934 r. (Dz. U. z 1935 r. Nr 28, poz. 217), rozciągnięta na Fidżi przez Wielką Brytanię, przestanie obowiązywać w stosunkach między Polską a Fidżi dnia 24 lutego 1973 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*

212

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 3 czerwca 1972 r.

dotyczące uczestnictwa szeregu państw w Międzynarodowej konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej, otwartej do podpisu w Nowym Jorku dnia 7 marca 1966 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 17 ustęp 2 Międzynarodowej konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej, otwartej do podpisu w Nowym Jorku dnia 7 marca 1966 r. (Dz. U. z 1969 r. Nr 25, poz. 187), następujące państwa złożyły Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych swoje dokumenty ratyfikacyjne powyższej konwencji w niżej podanych datach:

Zambia	dnia 4 lutego	1972 r.
Algieria	dnia 14 lutego	1972 r.
Kuba	dnia 15 lutego	1972 r.

z zastrzeżeniem, że

„Rewolucyjny Rząd Republiki Kuby nie przyjmuje po-

stanowienia artykułu 22 Konwencji, w zakresie dotyczącym przekazywania sporów między dwoma lub więcej Państwami — Stronami Konwencji Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości, ponieważ uważa, że spory takie powinny być uregulowane wyłącznie zgodnie z procedurą wyraźnie ustaloną w Konwencji lub w drodze rokowań prowadzonych kanałami dyplomatycznymi między stronami uczestniczącymi w sporze”.

Zgodnie z artykułem 19 ustęp 2 konwencji weszła ona w życie w stosunku do Zambii dnia 5 marca 1972 r., Algierii — dnia 15 marca 1972 r., Kuby — dnia 16 marca 1972 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*